

La lectura dels lapins

esc La sanha es una vinhòta empresa dins lo bòsc. Un rèc la seguís. Tot l'an se cal batre per parar la vinha. Los gòrps que venon al cerièr e que n'esfatan la frucha. Çò pus canin son los lapins que tenon de rosegat los borrons a la prima.

coll E pus tard los rasims. Al mens fa pas d'èrba. Vòl pas butar dins aquel sistre, de lavanhàs coma dison aici. Mas la vinha i ven plan dins aquel fons de canal enrodat d'arbocièrs e d'èuses.

lic Tre arribar pausa la museta e s'asseta prèp del bòsc. O vei tot, fins al cerièr que se tòrç al ras del valat.

deb L'auriá poguda vendre aquela tèrra que li ven a revèrs mas òm se separa pas de quicòm que fa partida de vòstra vida. Lo seu paire la trabalhava.

conf El la trabalha a son torn, sap son istòria, la de cada soqueta que geta sos braces crocuts al blau de l'aire.

E la soca de muscat que se tròba al fons, luènh del camin. Pas qu'una d'aquela mena. Madura primièra. Pas que per aquela soca, la gardariá, sa vinha. S'èran pas aqueles lapins !... O a tot ensajat per parar las soquetas de lors dents rosegairas. D'en primièr faguèt coma totes : pausèt de jornals a l'azard, la lectura dels lapins coma se ditz per de rire.

prof Tendèt de cordèlas en travèrs amb de ribans que lo vent fa flotejar. Onchèt la còrda amb de creosòta, una mena de quitran que pudís qu'empoisona. De qualque temps, los lapins se tenguèron. Los borrons èran salves.

Mas ongan sembla qu'aquel biais es pas ges eficaç. Las bèstias se'n trufan de totes aquelas barradissas inventadas per l'òme e venon manjar en plen mitan de la vinha. Laberit n'enràbia. A degut enrodat los empeuts amb un grillhatge. Atal los pòt salvar. Mas las autras socas... N'i a per biscar.